

[Grünbaum.]

måned, så er der jo slet ingen argumenter for, at man ikke vil følge vort forslag om en udsættelse.

Der var den 31. maj i år i Politiken en såkaldt høring med finansministeren, hvorfra jeg gerne vil citere. Finansministeren siger:

„Det, der er i vejen i år, er, at folketinget holder sommerferie i juni, juli, august og september og derved fritager sig selv for arbejde netop i de fire måneder, hvor man kan få det materiale, som kan føre til det rigtigste resultat.“

Jeg understreger, at finansministeren her siger, at man ved at holde denne ferie afskærer sig fra at få det materiale, som kunne give det rigtigste resultat.

Finansministeren siger videre:

„Jeg synes ikke, man kan bebrejde programmørerne og kildeskattedirektoratet, at de siger, 10. oktober er sidste frist, når de skal have sendt skattekortene ud i november. Hvis folketingsarbejdet kunne lægges sådan til rette, at vi f. eks. havde ferie i forårsmånederne og så til gengæld arbejdede fra 15. august til 1. oktober, tror jeg, det ville være mere praktisk.“

Det er, hvad finansministeren sagde i søndags i denne høring hos Politiken, og nu forstår man altså slet ikke, hvorfor denne udskrivningsprocent så absolut skal gennemtrumfes nu. Vi har her fået at vide af finansministeren selv, at hvis man kunne vente disse måneder, ja, så havde man det materiale, der kunne give det rigtigste resultat, og det er det, vi beder om. Vi har overhovedet ikke bedt om andet, og vi har ikke argumenteret for andet. Vi siger, at det er urimeligt at fastsætte udskrivningsprocenten nu, vi må i september-oktober kunne have om ikke helt det, vi ønsker, så i hvert fald et væsentlig bedre grundlag for at fastsætte den end det, vi har nu, og vi mener i og for sig ikke, folketinget kan være tjent med, at regeringspartierne presser dette igennem.

Jeg spørger derfor finansministeren: er regeringen indstillet på en realitetsforhandling til september? Hvis man er det, er vi parat dertil, men så mener jeg, at grunden skrider fuldstændig under regeringens og regeringspartierne beslutning om at gennemføre udskrivningsprocenten her i dag.

Vi må på ny henstille, at regeringspartierne følger vort saglige forslag om at udsætte beslutningen om en fastsættelse af udskrivningsprocenten nu, og jeg skal tildele mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Under hensyn til, at folketingets skatteudvalg og eventuelt 21 mands udvalget om udskrivningsprocenten mødes den 15. september for at modtage de senest foreliggende oplysninger om den økonomiske situation og de finansielle udsigter, beslutter folketinget at udsætte fastsættelsen af udskrivningsprocenten til først i det nye folketingsår, så en vedtagelse kan ske senest den 10. oktober.“

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Haustrup Clemmensen: Nu er hr. Grünbaum jo så godt i gang med at stille spørgsmål, at vi andre måske må have lov til efter fattig evne at fortsætte og måske med endnu mere relevante spørgsmål.

Forestiller socialdemokratiet sig, at der er en reel økonomisk basis og baggrund for, at den udskrivningsprocent, regeringspartierne nu foreslår, skal forhøjes? Er det nervøsitet for, at den ikke er høj nok, der præger socialdemokratiets overvejelser i denne sag? Det ville i og for sig være interessant at få det at vide; så kunne man måske forsøge at forstå — at forstå alt er jo at tilgive alt — de lidt mærkelige manøvrer, der her er tale om. Men det er ikke det, der foreløbig har præget socialdemokratiets stilling i debatten.

For det andet vil jeg gerne have lov til at spørge den socialdemokratiske ordfører, om han ikke er enig i, at der, hvis alt skulle udvikle sig helt vidunderligt i modstrid med spådomme, vi ellers får fra socialdemokratiske side, f. eks. kan lempes i pengepolitikken. Ville det ikke i så fald være en mulighed, der ville være af stor værdi både for beskæftigelsen, for erhvervslivet og for eksportmulighederne?

For det tredje vil jeg spørge, om ikke socialdemokratiet husker, at man i fjor på